

Zingen:

- Psalm 83: 1 en 9
- Psalm 142: 2 en 5

Lezen:

- Exodus 17: 8-16
- Deuteronomium 25: 17 en 18
- Johannes 17: 13-26
- Efeze 6: 10-20

Een dubbele strijd

Het thema van deze avond is 'Een dubbele strijd'.

Ik wil met jullie gaan kijken naar het gevecht tussen het volk Israël en de Amalekieten, en ik wil met jullie kijken welke strijd we zelf te strijden hebben. We zullen gaandeweg de inleiding telkens een aantal Bijbelgedeelten met elkaar lezen die hier mee te maken hebben.

We lezen eerst met elkaar Exodus 17 : 8-16.

Tjonge..... wat is hij toch ontzettend achterbaks! Echt een lafaard, hij heeft het behoorlijk achter de ellebogen zeg! Stel je voor dat jij net een vriend of vriendin iets in vertrouwen hebt gezegd, iets wat jou diep geraakt heeft. Het is belangrijk voor jou dat die ander daar respectvol mee om gaat. Het lijkt of je vriend of vriendin geïnteresseerd heeft geluisterd en met je meeleeft. Maar dan blijkt dat zwaar tegen te vallen. Voor je het weet is je geheim doorgekletst naar anderen. En dat niet alleen, je vriend of vriendin drijft er ook nog eens de spot mee en maakt je belachelijk. Zoiets voelt als een verraderlijke aanval in je rug. Van een kant waar je het niet verwacht had, van iemand achter wie je dat niet had gezocht!

Met zo'n verraderlijke aanval krijgt het volk Israël ook te maken.

Het volk ligt met zijn tenten te Rafidim. Even geleden nog maar hebben ze Mozes bijna gestenigd. Ze zijn in opstand gekomen, omdat het water op is. Van Mozes hebben ze geëist dat hij water zou geven. Ongelofelijk hè, als je dat hoort? Nog maar kort daarvoor hebben ze gemopperd omdat er geen brood en vlees was. God geeft het volk brood en kwakkels, maar nu zijn ze opnieuw ontevreden, er is geen druppel fatsoenlijk water meer. Het volk gaat zelfs zo ver dat ze de aanwezigheid van God in twijfel trekken. En dat na al die zegeningen..... Kun jij je voorstellen dat je zó ongehoorzaam bent? Als je nog maar net zo gezegend bent door God alweer ongehoorzaam zijn, zonden doen, God pijn doen? Ik eerlijk gezegd wel..... Hoe vaak heeft God mij niet geholpen? Hoe vaak ben ik hem daarna weer diep ongehoorzaam geweest? Ik denk dat je dat zult herkennen bij jezelf. Neem eens een persoonlijke zegen van God in gedachten, en denk dan eens aan de zonde die je het laatst gedaan hebt. Zie je dat wij in principe niet anders zijn dan het volk van Israël?

Toch is de Heere opnieuw genadig geweest. Hij heeft water uit de rots gegeven. Het volk kan weer drinken. De rust lijkt weergekeerd.

Maar dan schrikt het volk op door een aanval van de Amalekieten. Het eerste gevecht dat de Israëlieten in moeten. Maar ze zijn ongeïnteresseerd! Ze zijn afgebeeld in Egypte. Ze hebben geen krachten, zeker niet na al die reizen door de woestijn. Hoe moet dat nu?

Waar komt dat volk Amalek zo ineens vandaan? Het is een bedoeïenvolk, dat in de woestijn Sinai woont. Amalek is de kleinzoon van Ezau; de broer van Jakob. God heeft toen al voorzeggend aan Rebekka, de vrouw van Izak, dat er strijd zal zijn tussen de nakomelingen van deze twee broers. De eeuwenoude vijandschap blijkt nog steeds actueel te zijn.

De strijd die Amalek voert is laf. Een verraderlijke aanval in de rug. Laten we even kijken in Deuteronomium 25 : 17 en 18 wat er over geschreven staat.

Je leest hier dat Israël van achteren aangevallen wordt. Dat is heel gemeen. Juist achteraan in de lange stoet van honderdduizenden mensen worden de zieken vervoerd. Daar hebben de vrouwen en de kinderen een plekje. Juist op de plek waar de verdediging tegen een aanval het zwakst is. Juist daar waar nauwelijks iemand is om hen te verdedigen.

Wat doet Israël? Vluchten ze? Nee, ze ontlopen de strijd niet, al zijn de overwinningskansen heel erg klein. Ze hebben misschien ook wel geen andere keus. In alle haast moet Jozua van Mozes een leger samenstellen zodat ze de volgende dag al een tegenaanval kunnen doen. Jozua zal een gevecht aan moeten gaan van man tegen man, met een onge oefend leger.

Maar wat doet Mozes zelf dan? Laat hij het zomaar aan Jozua over? Nee, zeker niet. Het thema van vanavond is 'Een dubbele strijd'. Aan de ene kant is er de strijd van Jozua's mannen tegen de soldaten van de Amalekieten, aan de andere kant is er de strijd van Mozes. Hij vecht als het ware met God. Mozes beseft heel goed dat het volk niet in de eerste plaats tegen hem in opstand is gekomen, maar tegen God. Hij weet dat de overwinning alleen van Hem zal kunnen komen. Mozes klimt daarom naar een hoge plaats en heft daar zijn staf, de staf van God omhoog. Mozes gaat bidden, voortdurend bidden. Mozes is de voorbidder, die God om de overwinning bidt. Hij smeekt om redding, hij zal gepleit hebben op de belofte van God, dat Hij het volk zou brengen in het beloofde land.

Mozes lijkt hier op Christus. Ook Jezus Christus heeft gebeden voor zijn volk. Een ontroerend voorbeeld hiervan vinden we in Johannes 17. Het is toch een enorme troost om te weten dat Jezus nu in de hemel op zo'n intense manier meeleeft en meebidt met en voor Zijn volk? Laat de teksten zo eens goed tot je doordringen. Word je al jaloers op Zijn volk?

We lezen daar met elkaar een gedeelte uit. Johannes 17 : 13 – 26.

We keren terug naar Exodus 17. In vers 11 lezen we hoe de Heere verhooring geeft op het gebed. Steeds als de staf omhooggehouden wordt, is Jozua met zijn mannen aan de winnende hand. Maar zodra Mozes de staf laat zakken, wordt Israël weer teruggedreven. Het volk is helemaal afhankelijk van God.

Die staf is een bemoediging voor de strijdende Israëlieten. Als ze naar die staf kijken worden ze herinnerd aan al die dingen die God in het verleden voor hen gedaan heeft. Alle strafwonderen tegen de Egyptenaren, de luizen, de bloederige Nijl, de sprinkhanen. Maar ook de wonderlijke doortocht door de Rode Zee en het water wat uit de rots kwam toen Mozes met zijn staf er op sloeg. Als ze naar dié staf kijken, weten ze dat God genadig wil zijn.

De strijd is wel heel erg zwaar.....Niet zozeer de strijd van Jozua en zijn mannen tegen de Amalekieten. Daar lezen we niets over. De strijd van Mozes is zwaar. Hij kan zijn handen met daarin de staf niet meer in de lucht houden, en iedere keer als hij zijn handen laat zakken krijgen de Amalekieten de overhand. Mozes wordt moe... Jozua niet... Ach ja, logisch, Jozua is jonger en je armen een hele tijd omhoog houden is niet gemakkelijk. Natuurlijk is dat waar, maar bedenk dat de strijd die Mozes te voeren heeft, een geestelijke strijd is. Zou dat gemakkelijk zijn? Mozes heeft niet te strijden tegen zwakke mensen, maar met de machten in de lucht. Telkens als wij niet bidden, of verslappen in het Bijbellezen zal, net als bij Mozes, de strijd heviger worden. Als we straks een stukje uit Efeze 6 zullen lezen kom ik daar nog op terug.

Uiteindelijk is Amalek verslagen. De Heere geeft Mozes direct opdracht om deze gebeurtenis vast te leggen. De Heere komt hier namelijk met Zijn oordeel over het volk Amalek. In vers 14 staat: *'Ik zal de gedachtenis van Amalek geheel uitdelgen van onder de hemel'*. De aanval van Amalek was een straf voor de ongehoorzaamheid van het volk Israël. Maar aan de andere

kant rekent de Heere het Amalek zwaar aan, dat het Israël aangevallen heeft. Hierin zie je de toorn van de Heere die ontbrandt als Hij in Zijn liefde wordt aangetast. Wie Gods volk aanraakt, raakt Zijn oogappel aan.

Mozes krijgt speciaal de opdracht om het *in de oren van Jozua te leggen*. De Heere vindt het nodig dat Jozua, die Mozes later zal opvolgen, zal weten, dat Hij het volk Amalek zal uitroeien. Gelukkig is het de oorlog van de Heere. De Heere zegt *'Ik zal uitdelgen'*. Het is Zijn zaak. In vers 16 zien we dat Mozes daar troost en moed uit put. Mozes bouwt een altaar en noemt de plaats *'De HEERE is mijn Banier'*. Hiermee maakt hij duidelijk dat alleen door Gods kracht de overwinning te behalen is.

Er is nog een andere reden waarom de Heere dit laat noteren. Nu wéét het volk het nog, maar ze zijn zo vergeetachtig. Neem die persoonlijke zegening en je laatste zonde nog eens in gedachten? Hoe vaak hebben jij en ik de Heere al gebeden om hulp? Hoe vaak zijn we geholpen? Inderdaad, je bent het zo snel weer vergeten. De Heere wil dat we Zijn hulp en zegeningen onthouden. Hij wil dat we steeds sterker worden en steeds krachtiger in het geloof. Misschien vraag je je wel vertwijfeld af hoe dat je dan sterker kunt worden. Gelukkig geeft Gods Woord een antwoord op deze vraag.

Ik kom terug op Efeze 6. We lezen met elkaar vers 10 – 20; de geestelijke wapenrusting.

Het begint in vers 1 met *'Voorts, mijne broeders, wordt krachtig in den Heere en in de sterkte Zijner macht'*. Daar wordt mee bedoeld; krijg dagelijks meer en meer kracht om tegen de vijanden te vechten.

Twee dingen zijn belangrijk. Wie zijn jou en mijn vijanden? En hoe krijgen we die kracht om te strijden?

In vers 12 lezen wie onze vijanden zijn. Het zijn niet alleen de mensen om ons heen die ons proberen van God af te houden. Het is niet alleen ons lichaam dat vol zit met bijvoorbeeld jaloezie, hoogmoedig geroddel of verkeerde seksuele verlangens. Nee, de strijd is ook zoals het er staat *'tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht'*. Dat is in het kort; duivel, de demonen en hun duistere rijk.

Je zou daar veel over kunnen zeggen, maar het gaat vanavond niet over de vijand, maar over de strijd. En welke vijand we dan ook hebben, de strijd is hetzelfde. De strijd is moeilijk en zwaar. Het is een geestelijke strijd, zoals we zagen bij Mozes.

Hoe kunnen we nu vechten? In vers 11 staat het antwoord. We moeten de wapenrusting van God aandoen. Paulus gebruikt het beeld van de zware bewapening van de Romeinse soldaat. Hij spreekt over de gordel, het borstharnas, de scheenplaten (of soldatenschoenen), het schild, de helm en het zwaard.

Hoe moeten we in deze strijd staan? Net zoals in een echte oorlog, moet je je daar op kleden. Ook een oorlog ga je niet onbewapend en onbeschermd in. Een militair heeft vuurwapens bij zich, en een helm en kogelvrije kleding aan.

Zo moet een christen dat figuurlijk gesproken ook. In vers 14 t/m 18 is dat verder uitgelegd. Ik zal proberen het uit te leggen naar onze eigen praktijk.

Ieder onderdeel van de wapenrusting is belangrijk. We kunnen geen enkel onderdeel er van missen. Het is niet iets wat je aan komt waaien, het is een bevel, we moeten het aandoen. Dat gaat niet vanzelf.

Als we ons aankleden doen we dat volgens een bepaalde volgorde. Niet eerst je schoenen en dan pas je sokken. Die logische volgorde vindt je ook terug in vers 14 t/m 18. Allereerst moeten we onze lendenen omgorden met de waarheid. Een gordel, een riem dus. Als je in het oosten geen riem had, dan struikelde je over je lange gewaad. Bovendien was de riem van een Romeins soldaat stevig en met metaal beslagen. Het beschermde je onderbuik. Zo is het ook

met Gods Woord. Daarin staan teksten die je zullen beschermen en die je kunt gebruiken tegen de duivel als hij aanvalt. Dat deed Jezus ook tijdens de verzoeken in de woestijn. Gods Woord voorkomt struikelen en weert aanvallen van de duivel.

Het borstharnas beschermde een soldaat tegen de aanvallen op zijn buik en borst. Het beschermde zijn hart. Paulus noemt het het borstwapen der gerechtigheid. Hij bedoelt hiermee; als wij door het geloof vergeving van de zonden ontvangen hebben uit genade, dan moeten wij telkens bedenken hoe groot dat wonder is voor ons. Waarom? Omdat de duivel deze zekerheid in ons hart probeert weg te halen.

In vers 15 gaat het over de schoenen die geschoeid moeten zijn met de bereidheid van het Evangelie des vredes. Bij de Romeinse soldaat moest de schoen stevig en beschermend zijn omdat men in die tijd scherpe haken en punten op de weg gooide waar je gemakkelijk in kon trappen. Bovendien had je een groot probleem als je een verwonding door een wapen aan je voeten kreeg. Dan bleef je achter en was je een gewillig slachtoffer voor de vijand. Het Evangelie waardoor je vrede met God gevonden hebt, maakt standvastig. Je hebt houvast onder je voeten. Hoe moeilijk de weg ook is die je moet gaan. Paulus bedoelt ermee dat we bereid moeten zijn om niet alleen de voorrechten van het Evangelie te willen hebben zoals het eeuwige leven en de rust van je ziel. Maar dat we ook de verantwoordelijkheden en de moeiten ervan aanvaarden; de kans dat je vreemd wordt aangekeken als je een andere mening hebt over abortus, seks voor het huwelijk of als je bijvoorbeeld voor het 3^e t/m het 10^e biertje bedankt. Dan weet je waar je voor staat, dan ben je bereid om de consequenties van het volgen van Jezus op je te nemen.

Het schild dat Paulus noemt in vers 16 is het vertrouwen dat we moeten stellen op God door Jezus Christus. Als we vertrouwen op God dan zal geen enkele vurige pijl van de duivel ons kunnen raken.

In vers 17 gaat het over een andere belangrijke bescherming. De helm die het hoofd, de hals en de nek beschermt. Paulus leert ons dat wie in Christus Jezus is, nu al verlost is. Onze redding is al gebeurd en daarom is het geen 'misschientje' meer. Als je Christus hebt lief gekregen, is het geen vraag meer of je zult aankomen. Je bent al verlost. Tegelijk is het wel waar dat je nog niet bent aangekomen in de hemel. Jij bevindt je nog in de strijd en in worsteling. Op dat punt valt de duivel aan. Hij probeert hen wijs te maken dat zij niet zullen aankomen. Daarom is het belangrijk te blijven hopen op Christus. Dat geeft opnieuw bescherming, zoals een helm dat ook doet.

Paulus eindigt in vers 17 met een uniek wapen. Het Woord van God als zwaard. God wil Zijn Woord door de Heilige Geest gebruiken om ons te beschermen. Gebruik het Woord van God om de duivel te bestrijden, net zoals we al eerder zagen dat de Heere Jezus dat ook deed tijdens verzoeken.

In vers 18 gaat het over het gebed. Ik ga hiermee ten slotte even terug naar Exodus 17. Toen Mozes niet langer zijn armen met daarin de staf omhoog kon houden, ging hij zitten en ondersteunden Aäron en Hur zijn armen om ze op te houden. Mozes is blij met de hulp van zijn vrienden. Als wij nu moeite hebben met de strijd tegen de duivel, tegen de zonde moeten we niet vergeten om naast alle hulp van God, hulp te vragen van anderen. Of hulp te verlenen aan anderen, waarvan we weten dat ze hulp nodig hebben. Hoe kun je helpen? Heel eenvoudig spreek met elkaar, en bovenal bidt voor elkaar.

Zo zien we hoe belangrijk het is om in Gods Woord te lezen, met Hem te spreken. Pleit op wat Hij belooft aan zondaren, herinner Hem aan wat hij wil geven aan Zijn kinderen. Ga de strijd niet alleen aan, durf te strijden door het geloof in Jezus Christus.

Ik wil graag eindigen met een gedicht; *'Ik bid voor jou'*.

"Ik bid voor jou" -vier kleine woordjes-
Maar wat wordt er veel in gezegd.
Al je verdriet, je pijn, je wanhoop,
Wordt voor Gods troon terneer gelegd
Zolang er mensen voor je bidden
Sta je in 't leven niet alleen.
Zij bouwen met gevouwen handen
Een muur beschermend om je heen.
Want zelfs de pijlen van de boze
Ze raken je daar binnen niet
't Gebed verleent je moed en krachten
't Draagt al je zorgen en verdriet.
Het zal je hoeden voor verdwalen
Bij God klopt je nooit vergeefs aan.
Hij hoort naar hen die naar Hem vragen
Want God laat nooit een bidder staan.

Vragen

1. Jozua streed met het volk tegen de Amalekieten. Ook Saul, David en de Simeonieten hebben later tegen de Amalekieten gevochten.
 - a. Zoek die gebeurtenissen eens op en beschrijf hoe elke strijd afliep voor de Amalekieten. (zie 1 Samuël 15, 1 Samuël 30, 1 Kronieken 4)
 - b. Leg de geschiedenis met Saul eens naast Exodus 17:14. Wat valt je op?
2. Mozes ging bidden toen Jozua en zijn mannen het gevecht aangingen met de Amalekieten.
 - a. Waarom had Israël in deze strijd Mozes als voorbidder nodig?
 - b. Noem eens twee dingen uit 1 Johannes 2:1 die je in deze geschiedenis terugvindt.
3. De duivel is listig, hij is machtig en veelwetend. Dat alles staat tegenover onze onnozelheid, onmacht en onwetendheid. Dat betekent dat de strijd zwaar zal zijn.
 - a. Op welke terreinen wordt je in deze tijd vooral aangevallen?
 - b. We hebben Efeze 6 met elkaar gelezen. Schrijf alle onderdelen van de geestelijke wapenrusting eens op én schrijf er achter wat ze betekenen voor een christen (bijv.; de gordel = het beschermende Woord van God).
4. Mozes kon 'pleiten' op de belofte van God uit Exodus 3:17.
 - a. Wat is dat eigenlijk: pleiten? Denk hierbij aan een rechtbank.
 - b. Noem eens een aantal beloften uit de Bijbel waar jij op mag pleiten (bedenk dat je niet automatisch op alle beloften kunt pleiten).
 - c. Hoe kun je volgens Psalm 81 pleiten bij God?